

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНА СИСТЕМИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Вдовенко Ольга

аспірант

ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН

м. Київ

РОЛЬ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ФОРМУВАННІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Основною умовою ефективного розвитку аграрних підприємств в ринкових умовах є належний рівень їх фінансового забезпечення, критерієм якого виступає їх фінансова безпека. Ефективність діяльності господарюючих суб'єктів визначається їх фінансовим станом, що потребує аналізу проблем забезпечення стійкості та фінансової безпеки підприємства.

Недостатня увага до проблем фінансової безпеки підприємства може призвести до небажаних результатів, оскільки навіть при високій прибутковості бізнесу підприємство наражається на поглинання з боку інших підприємств, а зростання темпів бізнесу викликає більш високу залежність підприємства від зовнішніх джерел фінансування та, можливо, втрату стійкості і самостійності в прийнятті управлінських рішень [1, с.75-78].

Актуальність теми дослідження зумовлена необхідністю всебічного аналізу цілей фінансової безпеки аграрних підприємств, виявлення факторів (загроз і небезпек), що призводять до втрати їх фінансової стійкості і безпеки з метою прийняття виважених управлінських рішень в забезпеченні стабільності фінансової безпеки.

Теоретичні аспекти формування системи фінансової безпеки висвітлюються в працях В. Андрійчука, О.Барановського, В.Бекермана, В.Базилевича, О. Василика, В. Гейця, М. Дем'яненка А.Козаченка, І. Лютого, М. Маліка, В. Мунтіяна, Б. Пасхавера, П. Саблука, П. Стецюка, А.Чупіса та ін.

Значний вклад у розробку теоретичних та практичних засад формування фінансової звітності внесли Ф. Бутинець, В.Жук, В. Швець, Г. Славюк, Б. Усач, С. Голов, В. Завгородній, В. Стражев, В. Пархоменко, С. Зубілевич та інші.

Разом з тим, відсутні наукові дослідження, які б розглядали проблеми фінансової безпеки та стійкості підприємств у взаємозв'язку із фінансовою звітністю як важливим інструментом забезпечення фінансової безпеки.

Визначальними факторами стабільності системи фінансової безпеки аграрного підприємства є високий рівень капіталізації, прибутковість підприємницької діяльності, наявність сформованого резервного фонду. Об'єктом системи забезпечення фінансової безпеки виступає стабільний

фінансовий стан аграрних підприємств в поточному і перспективному періодах.

В ринкових умовах фінансова безпека аграрних підприємств знаходиться під впливом різних загроз (внутрішніх і зовнішніх), які негативно впливають на фінансовий стан підприємств. Для успішного функціонування аграрного підприємства і визначення реальних загроз його фінансовій безпеці необхідно мати достовірну інформацію про фінансовий стан підприємства, яка відображається у фінансовій звітності і дає можливість здійснити аналіз результативних показників їх діяльності та прийняти виважені своєчасні управлінські рішення по їх усуненню.

Однією із важливих цілей в забезпеченні фінансової безпеки є забезпечення прозорості фінансової звітності.

Правильний підхід до побудови системи фінансової звітності та методології їх формування і подання, надасть можливість ефективно використовувати ресурси підприємства, підвищити достовірність та адекватність фінансової інформації, а відтак й здійснювати глибокий аналіз процесів та явищ, які негативно впливають на господарський процес, а зокрема і на фінансову безпеку підприємства [2].

В умовах ринкової економіки якісно трансформується роль фінансової звітності аграрних підприємств, яка є одним з головних джерел інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів.

Сьогодні вона є елементом інфраструктури ринкової економіки, реальним засобом комунікації, з допомогою якого менеджери різних рівнів мають змогу формувати стратегію і тактику розвитку підприємства. Саме на підставі даних фінансової звітності можна оцінити майновий стан, результати діяльності та економічний потенціал суб'єкта господарювання, прогнозувати майбутні грошові потоки та визначати вектори його розвитку, приймати ефективні управлінські рішення. Фінансова звітність є комплексною моделлю відображення оптимізованої комбінації інтересів суб'єктів ринку, яка динамічно розвивається і модифікується під впливом сучасних змін економічного середовища. Вона одночасно виступає предметом конфлікту між її укладачами та користувачами та засобом його врегулювання [3, с. 266].

Однак, сьогодні наявна практика, за якої здійснюється корегування кінцевих результатів у фінансовій звітності, ведення подвійної бухгалтерії тощо. Такі, на перший погляд, незначні зміни чинять безпосередній вплив на фінансову безпеку аграрних підприємств, які і так в силу специфіки виробництва, є ризиковими для ведення бізнесу, мають і так низький рівень довіри з боку користувачів фінансової звітності.

Чисельність користувачів фінансовою звітністю підприємств – інвестори, кредитори, представники державних органів, управлінський персонал – прагнуть отримати максимально достовірну інформацію про підприємство, керуючись його звітністю. Високий рівень поінформованості про фінансово-майновий стан в ринкових умовах є суттєвим засобом конкурентної боротьби в глобальному світі [4, с. 477].

На думку Коробко О.М. [5, с.280-282.] «така звітність, як і будь-яка інша, може містити помилкові дані. А такі дані не тільки можуть, але й повинні бути виправлені. Проблема виправлення помилок у фінансовій звітності є

актуальною, адже невиправлені помилки приводять до невідповідності бухгалтерського обліку, і як слідство, помилкам в прийнятті управлінських рішень, недоплати податків, штрафним санкціям. Повинні використовуватись дані, які відповідають певним правилам, вимогам і нормам, що є зрозумілими та прийнятними для користувачів. Тому процес підготовки та складання фінансових звітів, до якого неминуче входить і виправлення помилок, повинен бути організований відповідно до законодавства та забезпечувати користувачів правдивою інформацією про фінансові результати діяльності і фінансовий стан підприємства».

Крім того, змінюючи достовірні дані фінансової звітності аграрні підприємства ставлять себе в незрозуміле становище перед державою і можуть в такий спосіб позбутися державної підтримки, на яку розраховують, з огляду на особливості та специфіку агропромислового виробництва.

Формування ринкових відносин вимагає від кожного учасника підприємницької діяльності вміння вірно аналізувати економічну інформацію і приймати виважені рішення щодо інвестування своїх ресурсів в діяльність суб'єктів підприємництва з метою збільшення їх прибутковості, як основного фактора фінансової безпеки, що досягається лише за умови забезпечення прозорості та достовірності складеної фінансової звітності.

Таким чином, комплексні дії суб'єктів підприємництва в аграрній сфері економіки та держави, спрямовані на підтримання фінансової безпеки шляхом створення умов і вжиття заходів для отримання необхідного її рівня, в тому числі через фінансову звітність як інструмент забезпечення ефективного управління підприємницькою діяльністю та потужну інформаційну базу для виважених управлінських рішень, забезпечать розвиток пріоритетної галузі економіки, а отже, сприятимуть сталому рівню національної безпеки.

Список використаних джерел

1. Захаров О.І. Організація та управління економічною безпекою суб'єктів господарської діяльності: Навч. посіб. / О.І. Захаров, П.Я. Пригунов . – К., 2008. – 257с.
2. Штулер Г.Г. Перспективні напрямки узгодження фінансової звітності в Україні з міжнародними стандартами / Г.Г. Штулер, В.К. Макарович, Т.І. Владімірова // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка: збірник наукових праць. – Ч. 2. Удосконалення обліку, аналізу, аудиту і звітності в сучасних умовах глобалізаційних процесів у світовій економіці. – 2010. – Вип. 29. – С. 253–256.
3. Івахів Ю. Сутність і роль фінансової звітності у системі інформаційного забезпечення суб'єктів ринку / Юлія Івахів // Економічний аналіз. – 2010. – Випуск 5. – С. 264-267.
4. Жук В.М. Концепція розвитку бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки : монографія [Текст] / В.М. Жук. – К.: ННЦ ІАЕ, 2009. – 648с.
5. Коробко О.М. Вплив бухгалтерської оцінки в процесі управління фінансами на прийняття рішень // Вісник Житомирського інженерно-технічного університету. – Житомир: ЖІТІ, 2001. – №15. – С.280 – 282.

